

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 8013200253
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8013200253.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z. U., trvale bytom A. XX, R., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Pionierska 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-191/KDI-BCP-2012 zo dňa 10.01.2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/25/2013-135 zo dňa 16.06.2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/25/2013-135 zo dňa 16. júna 2016 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len ako „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. p.: KRP-P-191/KDI-BCP-2012 zo dňa 10.01.2013 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORP-P-773/ODI2-PO-2012 zo dňa 14.11.2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 196,04 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že podľa správnych orgánov sa žalobca ako vodič mal dopustiť priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tým, že v obci Ľubotice na ulici Bardejovskej v úseku cesty, kde je najvyššia dovolená rýchlosť jazdy 50 km/hod. prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy o 41 km/hod. a cestným radarovým rýchlomerom mu bola nameraná rýchlosť jazdy 91 km/hod..

V tejto súvislosti krajský súd poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „NS SR“ alebo „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) vyslovený v rozsudku sp. zn. 10Sžd/7/2013 zo dňa 26.06.2013, podľa ktorého „...správny orgán vydal preskúmané rozhodnutie len na základe

tvrdení príslušníkov policajného zboru, ktoré považoval za hodnoverné tvrdiac, že títo nemali žiaden pomer k veci aj ... Napriek tomu, že záznamy príslušníkov sú rovnocennými dôkazmi s výpoveďou žalobkyne“.

V administratívnom spise sa nachádza protokol so snímkou č. 701 002 so záberom na prednú časť vozidla ev. č. R., druh vozidla: A-osobné, dátum 08.08.2012, čas merania 21:08:55 hod., nameraná rýchlosť 91km/hod, limit stanoviska 50. Zo strany príslušníkov PZ - nstržm. S. a práp. Bc. D. bol spracovaný len ručný náčrt z miesta merania. Podľa názoru súdu mala byť súčasťou protokolu aj fotografia reálne preukazujúca miesto merania, z ktorej by bolo zrejmé, že sa skutočne jedná o miesto s maximálnou povolenou rýchlosťou 50 km/hod.(priamo komunikácia, dopravné značky a pod.).

Nepostačujúca je argumentácia prvostupňového správneho orgánu, ktorý odôvodnil chyby v protokole tak, že miesto merania je na zázname uvedené Prešov, čo je všeobecné označenie miesta, nakoľko hliadka sa v krátkych intervaloch presúvala po uvedenom meste a jeho mestských častiach. Samotný správny orgán v napadnutom rozhodnutí uviedol, že názvy ulíc, ich začiatky, konce, nie sú označované a v uvedenom prípade sa jedná o tú istú cestu, ktorá má viacero názvov - cesta č. I/18 v meste Prešove a následne v obci Ľubotice ul. Levočská, ul. Duklianska, ul. Bardejovská, ul. Vranovská. Pritom je všeobecne známou skutočnosťou, že celý tento úsek nemá len obmedzenú rýchlosť 50 km/hod..

Taktiež tvrdenie žalovaného, že nemá žiaden dôvod pochybovať o správnosti a presnosti merania, pretože protokol so snímkou č. 701 002, obsahuje okrem iných údajov aj záber na prednú časť vozidla zn. Škoda vrátane ev. č. R., čas merania, nameranú rýchlosť ako aj evidenčné číslo vozidla, a že samotná vyhotovená dokumentácia, protokol z merača rýchlosti spoločne so Správou o výsledku objasňovania priestupku preukazujú, že k spáchaniu skutku a k vyhotoveniu fotodokumentácie z jeho spáchania došlo na ul. Bardejovskej v obci Prešov (správne v obci Ľubotice) a z predmetného protokolu z merača rýchlosti je zároveň zrejmé, že limit stanoviska, na ktorom bolo vykonávané meranie rýchlosti jazdy príslušníkmi PZ bolo 50 km/hod., je podľa názoru krajského súdu nedostatočné.

Ani tvrdenie správnych orgánov, že žalobca bol vodičom, ktorý sa mal dopustiť vyššie uvedeného priestupku, nie je podľa názoru krajského súdu dostatočným spôsobom preukázané. Spisový materiál prvostupňového správneho orgánu neobsahuje žiadny listinný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že žalobca dňa 08.08.2012 v čase o 21:08 hod. v obci Ľubotice na ul. Bardejovskej ako vodič motorového vozidla zn. Škoda Octavia e. č. R. počas jazdy s vozidlom v úseku cesty, kde je najvyššia dovolená rýchlosť jazdy 50 km/hod., prekročil túto rýchlosť. Hliadka PZ mala využiť všetky možnosti na zastavenie žalobcu priamo v cestnej premávke, a to bezprostredne po spáchaní uvedeného priestupku a náležitým spôsobom ho objasniť, a nie ho prenasledovať dokiaľ vozidlo nezastaví.

Žalobca v prvotnom úkone v Správe o výsledku objasňovania priestupku, ktorá bola vyhotovená bezprostredne po údajnom spáchaní priestupku podal vysvetlenie, v ktorom uviedol, že v danom čase a danom priestore sa nenachádzal. Trval na tom, že žiadny priestupok nespáchal, že nebol vodičom. Žiadal predložiť dôkaz, na základe ktorého by bolo možné konkrétne určiť miesto spáchania skutku. Žiadal predložiť výstup z lokalizačného systému GPS, ktorý zaznamenáva pohyb služobného vozidla policajného zboru dňa 08.08.2012 v čase od 20:00 hod. do 22:00 hod., čo mu však nebolo vyhovené.

Uznesením č. k. 3S/25/2013-99 zo dňa 21.11.2014 Krajský súd v Prešove konanie prerušil podľa § 250j ods. 4 O.s.p. do právoplatného skončenia veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3S/84/2013. V priebehu konania bolo zistené, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 10.01.2013, ktoré je predmetom súdneho preskúmania na základe podanej žaloby bolo napadnuté protestom prokurátora. Následne bola vo veci podaná zo strany prokurátora správna žaloba podľa V. časti O.s.p., o ktorej sa konalo na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3S/84/2013. Najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/84/2013-65 zo dňa 24.10.2014, ktorým bola žaloba zamietnutá, rozsudkom sp. zn. 10Sžo/55/2015 zo dňa 16.12.2015 potvrdil. Na základe tejto skutočnosti krajský súd v predmetnej veci pokračoval v konaní. Následne krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a vrátil vec žalovanému na

ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že spisový materiál obsahuje aj ďalšie dôkazné prostriedky. V prvom rade sa jedná o protokol z cestného radarového merača rýchlosti zn. Ramer 7 CCDU s číslom snímky 701 002, ktorým bolo dňa 08.08.2012 v čase o 21:08:55 hod. v obci Prešov (v obci Ľubotice) zaznamenané prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti jazdy v obci vodičom osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, ev. č.: R., ktorý podľa protokolu o nameranej rýchlosti v meranom úseku, s najvyššou povolenou rýchlosťou jazdy 50 km/hod. jazdil rýchlosťou 91 km/hod. Žalovaný v uvedenej súvislosti poukazuje, že Policajný zbor podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov okrem iného aj dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, odhaľuje priestupky a ich páchatel'ov (§ 2 ods. 1 písm. j/ a k/). Orgány Policajného zboru môžu za vyššie uvedeným účelom na pozemných komunikáciách používať okrem iného aj overené a certifikované merače rýchlosti jazdy. Čas merania, nameraná rýchlosť, rýchlostný limit, ako aj evidenčné číslo vozidla je tak preukázaný fotodokumentáciou z merača rýchlosti. Meranie rýchlosti je zamerané na jasnú a zreteľnú identifikáciu vozidla, ktorým došlo k prekročeniu rýchlosti jazdy a nie na dokumentovanie okolia, krajiny, dopravného značenia, resp. dokonca konkrétneho vodiča vozidla. Snímok, ktorý by obsahoval všetky krajským súdom požadované údaje nie je možné reálne vyhotoviť ani v prípade, ak k meraniu dochádza za nezníženej viditeľnosti, t.j. cez deň. Predmetný protokol - fotodokumentácia z merača rýchlosti obsahoval všetky požadované skutočnosti, vrátane miesta merania, ktoré bolo na protokole všeobecne označené ako Prešov, aj keď sa malo správne jednať o Ľubotice (uvedenú nepresnosť pritom žalovaný podľa jeho názoru dostatočne odôvodnil v samotnom rozhodnutí o odvolaní na str. 12 posledný odsek, pričom na tam uvedených skutočnostiach naďalej trvá). Rovnako v predmetnom prípade neboli zo strany súdu okrem tvrdení policajtov vôbec zohľadnené ďalšie dôkazné prostriedky, a síce napr. výpoveď svedka H. E., podľa názoru žalovaného preukazujúca skutočnosť, že vozidlo polície so zapnutými minimálne svetelnými majákmi (čo podľa svojho vyjadrenia už priamo v správe o výsledku objasňovania priestupku nespochybňoval ani samotný žalobca) vošlo do areálu bezprostredne za vozidlom zn. Škoda Octavia, resp. aj to, že na mieste sa okrem osoby neskôr stotožnenej ako Z. U. nikto iný nenachádzal. V uvedenom prípade ku skutku došlo na komunikácii a pri jeho dokumentovaní bol prítomný aj ďalší svedok, minimálne nepriamo potvrdzujúci konanie a výpovede členov hliadky PZ. Žalovaný opakovane poukázal, že príslušníci PZ, ktorí zistili a dokumentovali priestupok nemali žiaden pomer k veci ani samotnému vodičovi. Žalovaný tak vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti naďalej považuje skutok spáchaný žalobcom za riadne zdokumentovaný a preukázaný.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, zamietnuť odvolanie ako nezákonné, nakoľko nebola zo strany žalovaného podaná relevantná kasačná sťažnosť a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť eventuálne žiadal zamietnuť odvolanie žalovaného ako nedôvodné a rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p. zrušiť a konanie podľa § 104 O.s.p. zastaviť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p..

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa

použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka rozsúdenej veci (res iudicatae) patrí k procesným podmienkam a zistenie jej existencie v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec v správnom súdnictve ide predovšetkým vtedy, keď v novom konaní je predmetom preskúmania to isté rozhodnutie správneho orgánu a týka sa rovnakých účastníkov konania.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/84/2013-65 zo dňa 24.10.2014, ktorým bola žaloba zamietnutá, rozsudkom sp. zn. 10Sžo/55/2015 zo dňa 16.12.2015 potvrdil. Z uvedeného dôvodu tento rozsudok vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe doručenej súdu dňa 08.03.2013, ktorej účastníci a predmet konania (preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-191/KDI-BCP-2012 zo dňa 10.01.2013 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORP-P-773/ODI2-PO-2012 zo dňa 14.11.2012) vymedzený petítom žaloby sú totožné ako v predchádzajúcom konaní.

Prekážka rozhodnutej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok (podmienky) konania, majúci za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p..

S poukazom na uvedené skutočnosti, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, ako napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p. zrušiť a konanie podľa § 104 O.s.p. v spojení s § 159 ods. 3 O.s.p. zastaviť, lebo konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je prekážka rozhodnutej veci.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval

podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.